

KALENDER VOOR 1872.

(UIT THE SUNDAY SCHOOL WORKMAN.)

Jesus na zijne hemelvaart.

Jan.		
7.	De verheerlijkte Zaligmaker.....	Hand. 2: 32-41.
14.	De eenwige Middelaar.....	Hebr. 4: 11-16.
21.	De Algenoegzame Heer.....	2 Kor. 12: 1-10.
28.	De Zoon des Menschen in heerlijkheid.....	Openb. 1: 12-20.
Febr.		
4.	Aan de gemeente te Efeze.....	Openb. 2: 1-7.
11.	Aan de gemeenten te Smyrna en Pergamus.....	Openb. 2: 8-17.
18.	Aan de gemeente te Sardis.....	Openb. 3: 1-6.
25.	Aan de gemeente te Philadelphia.....	Openb. 3: 7-13.
Maart.		
3.	Aan de gemeente te Laodicea.....	Openb. 3: 14-20.
10.	De verzegelde Boekrol.....	Openb. 5: 1-14.
17.	Het Lam in het midden des trouws.....	Openb. 7: 9-17.
24.	Alpha en Omega.....	Openb. 22: 10-17.
31.	Algemeene herhaling.	

Eliza en Israel.

April.		
7.	De mantel van Elia.....	2 Kon. 2: 9-15.
14.	Het drinkwater gereinigd.....	2 Kon. 2: 19-25.
21.	De oliekruid der weduwe.....	2 Kon. 4: 1-7.
28.	Is het goed met den jongen?.....	2 Kon. 4: 18-26.
Mei.		
5.	De doode knaap opgewekt.....	2 Kon. 4: 29-37.
12.	Het gevang Israëlitische meisje.....	2 Kon. 5: 1-7.
19.	De meltsche genezen.....	2 Kon. 5: 8-14.
26.	Gehazi's misdad.....	2 Kon. 5: 20-27.
Junij.		
2.	Eliza's beschermers.....	2 Kon. 6: 8-18.
9.	De uitredding.....	2 Kon. 7: 1-11.
16.	Hiskia's gebed.....	2 Kon. 20: 1-11.
23.	Juda gevankelijk weggevoerd.....	2 Kon. 24: 10-16.
30.	Terugblik.	

Uit de Brieven.

Julij.		
7.	Vrede met God.....	Rom. 5: 1-10.
14.	De tegenstelling.....	Rom. 8: 6-18.
21.	Het geloof en de werken der wet.....	Rom. 10: 4-13.
28.	Het levend offer.....	Rom. 12: 1-8.
Aug.		
4.	Het christenleven.....	Rom. 12: 9-21.
11.	Liefde de vervulling der wet.....	Rom. 13: 8-14.
18.	Versantwoordelijkheid aan God.....	Rom. 14: 7-13.
25.	Helpt elkander.....	Rom. 15: 1-7.
Sept.		
1.	Het kruis.....	1 Kor. 1: 18-25.
8.	Akkerlieden en Bouwers.....	1 Kor. 3: 6-15.
15.	De tempel Gods.....	1 Kor. 3: 16-23.
22.	De liefde de meeste.....	1 Kor. 13: 1-13.
29.	Overzicht.	

Daniël en zijn tijd.

Oct.		
6.	De ballingen in Babel.....	Ps. 137: 1-9.
13.	Daniël's onthouders verbond.....	Dan. 1: 8-17.
20.	De vertoornde Koning.....	Dan. 2: 10-19.
27.	De uitlegger.....	Dan. 2: 27-35.
Nov.		
3.	De drie jongelingen.....	Dan. 3: 13-18.
10.	De jongelingen in den oven.....	Dan. 3: 19-26.
17.	De verstooten Koning.....	Dan. 4: 26-33.
24.	Het schrift aan den wand.....	Dan. 5: 22-31.
Dec.		
1.	De zamenspanning.....	Dan. 6: 4-10.
8.	In den leeuwenkuil.....	Dan. 6: 14-23.
15.	Gebedsverhooring.....	Dan. 9: 16-23.
22.	De heerlijke opstanding.....	Dan. 12: 1-12.
29.	Herhaling.	

De *Sunday-school Workman* is het meest gelezen blad ten behoeve der Zondagschool in Amerika. De kalender van zulk een blad heeft dus eenige betekenis, als de regel, waarnaar in het land der Zondagschool de meeste scholen zich rigten. Gewend geworden om voor onze aangeboden Kalenders van de onderwijzers, die wij zoeken te baten, meer aanmerkingen en afkeuring dan bijval te oogsten, zal het ons bevreemden, of de Amerikaanse Kalender, waarvan wij nu ten tweeden male de vertaling opnemen, meer genade zal vinden. Zelve beseffen wij al het moeilijke, niet slechts om allen te voldoen, maar om iets waarlijk algemeen bruikbaar te geven. Misschien waren wij zelve het meest met eigen pogen onvoldaan. Toch wijzen wellicht de Buitenlandsche voorbeelden reeds zonder weter beter op het zware der taak dan onze redeneringen. Evenwel is er misschien hier ook een lesje voor een goed deel der onderwijzers, als die het werk te ligt opnemen. Elke Kalender zal zijne bruikbaarheid bewijzen, als het maar den onderwijzer ernst is zijn onderwijs als eene levenstaak te beschouwen en van Bijbelstudie op grondige wijze werk te maken. Die Kalender is niet te leveren,

welke van den onderwijzer geene studie vordert en tot ezelbrug voor tragsheid en oppervlakkigheid aan strekken. Wanneer men den Heer in deze zaak niet wil dienen, zoo als een getrouwe dienaar zijn koninklijken Meester dient, dan betrede men maar liever den drempel eener Zondagschool niet. Voor Zondagsliefhebberij of ander onedel drijven is de zaak te heilig. Des Heilands: „laat de kinderen tot Mij komen", leve den Zondagschoolonderwijzer steeds in oor en hart. Hoe meer des goeden Meesters woord ons zijne dienstknachten spoorslag en regel is, des te minder zullen wij in eenigen Kalender en des te meer in onszelve de oorzaak zoeken, dat ons onderwijs die belangrijkheid en aantrekkelijkheid mist, welke den Zondag voor de kinderen tot den besten dag en de Zondagschool tot de liefste plaats moeten maken.

C. S. A. v. S.

VOOR DEN ONDERWIJZER.

NOVEMBER. — TWEDE WEEK.

Daniël en zijne drie vrienden. Dan. 1.

Slechts drie jaren rustte Josia in het graf zijner vaderen, toen reeds Nebukadnezar, koning van Babel, met zijne legerdrommen vóór Jeruzalem verscheen. Hij voerde een deel der vaten van het huis Gods weg en bragt ze naar zijn afgodstempel over. (vers 1, 2). Koning Jozjakim, wiens eigen naam Eljakim was (2 Kron. 36: 4), werd in de plaats van zijn broeder Joahaz, die slechts drie maanden regeerde, door den koning van Egypte op den troon van Juda geplaatst, nadat hij het land eene schatting van 100 talenten zilvers en één talent gouds had opgelegd. Acht jaren later voerde Nebukadnezar Jozjakim, met twee koperen ketenen gebonden, naar Babel. (2 Kron. 36: 6). Dit was nog niet de laatste wegvoering, de geheele ondergang van Juda's rijk had drie jaren daarna plaats, onder Zedekia. Vers 3 van ons hoofdstuk verplaatst ons op het tijdstip, dat Nebukadnezar het eerst vóór Jeruzalem kwam, en van daar gij z e l a a r s medenam uit de voornaamste jongelieden des rijk, opdat hij van de onderwerping des volks zeker zou wezen. Aspenaz, de overste der kamerlingen, moest ze uitzoeken, en dat wel „uit het koninklijk zaad, uit prinszen, jongelingen, aan welke geen gebrek was, maar schoon van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, enz. welke bekwaam waren om te staan in des konings paleis." Dus dat zij in het land van Babel groote posten zouden bekleden was hun vooruitzigt. Ook verlangde de koning nu nog al die wijsheid niet van hen; alleen begeerde hij een uitstekenden sanleg; hij beval n. l. „dat men hen onderwees in de boeken en spraak der Chaldeen." Die boeken der Chaldeen hadden vrij wat in. In natuur- en sterrekunde muntten toen de Babyloniërs uit. Ook de sterrewielarij en droomuitlegging werd daar beoefend, en het hiëroglifisch letterschrift, werd voor eene groote wetenschap gehouden. (Nog tegenwoordige bewijzen voor de groote sterrekunde der Chaldeen). Met de babylonische prinszen werden nu ook deze joodsche jongelingen opgevoed, en zelfs van des konings tafel gespijzigd (vs. 15). Hun studietijd zou drie jaren zijn. De namen der kinderen van Juda, welke deze eer genoten, waren Daniël (oordeel van God), Hananja (de genade des Heeren), Misael (nederig voor God) en Azarja (zaligheid des Heeren). Schoone namen! „De naam doet niets tot de zaak," toch is hij soms eene profetie. Die namen worden veranderd (vs. 7). Beltsazar (schatmeester), Sadrach (schoon), Mésach (groot getal), Abed-nego (knecht van het vuur). Waarom? Wil de koning hun ook hun vaderland met al wat er bijbehoort doen vergeten? Dit zou niet gelukken. Van vers 8 tot 16 wordt een gesprek en eene profieheming medegedeeld. Daniël „neemt voor in zijn hart zich niet te verontreinigen." Een goed voornemen! Niet alle goede voornemens komen tot daden. Daniël komt oprecht voor zijn voornemen uit. Hij maakt zijn bezwaar aan Melzar den opzigtter bekend, en verzoekt op diens tegenwerping een proeftijd van 10 dagen. Deze valt goed uit, en het is den joodschen jongelingen vergund „van het gezaide" te eten. Het eten van onreine dieren was den Israëlieten verboden, Lev. 11: 1-32. Het voedsel, dat hun vergund was, lezen wij 1 Sam. 17: 17, 18-25; 18; 2 Sam. 16: 1-17; 28, 29; en dit mochten zij evenmin gebruiken als het van eens heidens tafel kwam, omdat het dan den afgoden was gewijd, zoo als wij onze spijzen vinden door het gebed. Bij deze vier jongelieden vinden wij eene groote mate van zelfverloochening. Hun buik was niet hun God, Fil. 3: 19, niet alleen hunne ziel ook hun lichsam wenschten zij onbesmet te bewaren. (1 Cor. 6: 19.) Toch is het waar: „dat 'tgeen ten monde ingaat" den mensch niet verontreinigt, maar wat ten monde uitgaat. (Matth. 15: 11, 17.) Ergerois geven in spijs en drank (1 Kor. 8: 13) moet vermeden worden, om der zwakke broeders wil. Nu liepen deze jongelingen ook geen gevaar zich aan den wijn te vergapen, het goed gevolg hunner studie is ten deele ook aan hunne matigheid toe te schrijven. (Efez. 5: 18.) Deze onthouding was bij het viertal geene eigengerechtigheid,

maar gehoorzaamheid aan het Woord des Heeren. (1 Sam. 15: 22.)

Het einde van dit alles kroonde het werk. Vers 18-20 wordt ons verhaald hoe tevreden de koning was over dit viertal; zijne zorg en zijne moeite was niet beschaamd. Niet alle opvoeders zien van hunne pogingen zulk een gewenscht gevolg, maar ook niet alle leerlingen verstaan de kunst van zelfverloochening reeds in hunne jeugd, en velen vergeten het gebed, dat is het halve werk. Het was zeker niet tot schande van den God Israëls, dat zijne belijders boven alle heidensehe jongelingen uitmuntten. Zij verheerlijkten God door hun ijver en hunne wijsheid. En wij?

Hoeveel is hier te zeggen van vroeger gods vrucht en hare gezegende gevolgen, over een geloof dat verduft doorstaan, en niet beschaamd wordt. Ook strekt deze kleine Jongelingsvereniging in het paleis des konings van Babel al de ouden tot voorbeeld. „Zoekt eerst het koningrijk Gods en alle dingen zullen u toegeworpen worden." (Luk. 12: 31.) Zoekt eerst het Koninkrijk Gods, in uw eigen land of in den vreemde; in uw eigen huis of in den omgang met anderen; in uw arbeid of onder uwe nitspanning in gezonde dagen zoowel als op het ziekbed. Gods beloften falen niet! Daarom ook moedig de toekomst tegengegaan en, volgens Matth. 10: 28, niet gevreesd voor hen, die alleen het lichsam doodden, ook al is een brandende oven in het verschiep, of al is de verzoeking sterk wanneer men zoo als Daniël lange jaren in eere leeft (Vers 21.)

Z.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN,

FORMULE OM DEN DATUM VAN PASCHEN VOOR IEDER VERLOOPEN OF TOEKOMSTIG JAAR TE VINDEN.

Deel het getal van het opgegeven jaar door 19; en schrijf het getal dat overblijft op. Dit noemen wij *a*. Deel dan het zelfde jaartal door 4, en behoud daarvan weder het overschot, *b*. Deel ten derdenmale het jaartal door 7; het overschot worde *c* genoemd. Neem nu *a* 19 maal en tel er 23 bij, en deel de som door 30. Het getal dat overblijft heete *d*. — Tel dan 2 maal *b*, 4 maal *c*, 6 maal *d* bij een en nog 4 daarenboven, en deel de som door 7. Het overschietende worde *e* genaamd. — Tel eindelijk *d* bij *e* en nog 22 daarbij: dan hebt gij den datum van de maand Maart op welken Paschen valt, of zooveel als het meer dan 31 is, den daarmede overeenkomenden April dag.

Zoeken wij b. v. den Paaschdatum van 1872.

$$\begin{array}{r}
 1872 \text{ gedeeld door } 19, \text{ blijft over } 10 = a \\
 1872 \text{ " " " } 4, \text{ " " } 0 = b \\
 1872 \text{ " " " } 7, \text{ " " } 3 = c \\
 (a =) 10 \times 19 = 190 + 23 = 213 \text{ gedeeld door } 30, \\
 \text{blijft over } 3 = d. \\
 \begin{array}{r}
 b = 0 \times 2 = 0 \\
 c = 3 \times 4 = 12 \\
 d = 3 \times 6 = 18 \\
 \quad \quad \quad + 4 \\
 \hline
 \quad \quad \quad 34
 \end{array}
 \end{array}$$

of wel:

$$\begin{array}{l}
 [2 \times (b = 0)] + [4 \times (c = 3)] + [6 \times (d = 3)] + \\
 4 = 34 \text{ gedeeld door } 7 \text{ rest } 6 = e. \\
 (e = 6) + (d = 3) + 22 = 31.
 \end{array}$$

Alzoo valt Paschen in 1872 op 31 Maart.

Of zoeken wij den Paaschdatum nog van 1871.

$$\begin{array}{r}
 1871 \text{ gedeeld door } 19, \text{ rest } 9 = a \\
 1871 \text{ " " " } 4, \text{ " } 3 = b \\
 1871 \text{ " " " } 7, \text{ " } 2 = c \\
 (a =) 9 \times 19 = 171 + 23 = 194 \text{ gedeeld door } 30, \\
 \text{rest } 14 = d. \\
 \begin{array}{r}
 2 \times b \text{ of } 2 \times 3 = 6 \\
 4 \times c \text{ of } 4 \times 2 = 8 \\
 6 \times d \text{ of } 6 \times 14 = 84 \\
 \quad \quad \quad + 2 \\
 \hline
 \quad \quad \quad 102
 \end{array}
 \end{array}$$

gedeeld door 7 rest 4 = e

$$\begin{array}{r}
 e = 4 \\
 d = 14 \\
 + 22 \\
 \hline
 40.
 \end{array}$$

Dat is de 40^e dag van Maart of na 31 Maart de 9^e April.

T. M. L.